

Nie podważajcie wspólnej polityki rybołówstwa – wykorzystajcie jej potencjał

PAŹDZIERNIK 2025

Komisja Europejska przygotowuje się obecnie do oceny wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), a **organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska w Europie i na świecie wzywają decydentów unijnych i krajowych do wsparcia budowy zrównoważonego i odpornego sektora rybołówstwa poprzez utrzymanie stabilności w zakresie regulacji i skoncentrowanie się na skutecznym wdrażaniu obowiązujących przepisów prawa.**¹ Należy przede wszystkim skupić się na opracowywaniu i wdrażaniu skutecznych rozwiązań w ramach obecnie obowiązujących ram unijnego prawa.

Wzmocnienie wdrażania WPRyb zapewni natychmiastowe korzyści społeczno-gospodarcze i regulacyjne, przyniesie stabilność i przewidywalność rybakom i społecznościom przybrzeżnym, zapobiegnie wieloletniej niepewności legislacyjnej i pozwoli UE na szybszą realizację celów

zrównoważonego rozwoju. Spójne egzekwowanie przepisów może zwiększyć odporność ekonomiczną rybołówstwa, przywracając jednocześnie zdrowie oceanów bez ryzyka związanego z procesem pełnej reformy wspólnej polityki rybołówstwa.

W praktyce oznacza to mniej wstrząsów instytucjonalnych, biurokracji i niepewności – oraz położenie większego nacisku na osiąganie konkretnych rezultatów. **Rzeczywistym wyzwaniem jest zniwelowanie różnicy między zobowiązaniami WPRyb a rzeczywistością, nie zaś jej całkowite przeprojektowanie.**

Wyniki badań Europejskiej Agencji Środowiska nie pozostawiają żadnych wątpliwości: w 2020 r. stwierdzono, że przełowienie, przyłów i degradacja siedlisk powodują utratę morskiej różnorodności

biologicznej, a 90% europejskich obszarów morskich znajduje się pod presją ze strony działalności człowieka.² W 2025 r. agencja stwierdziła, że w UE utrzymują się „niezrównoważone poziomy połowów” z powodu „luk we wdrażaniu”, takich jak niekonsekwencje w zaliczaniu odrzutów do kwot połowowych, co przyczynia się do braku realizacji celu WPRyb, jakim jest eksploatacja wszystkich stad na poziomie maksymalnego zrównoważonego połowu (MSY). Rosnące temperatury, zanieczyszczenie i inwazyjne gatunki obce potęgują dodatkowo te zagrożenia, przyczyniając się do pogarszania

stanu mórz.³ Jednocześnie Światowe Forum Ekonomiczne klasyfikuje utratę różnorodności biologicznej i załamanie ekosystemów – w tym w oceanach – jako jedno z najpoważniejszych globalnych zagrożeń następnej dekady.⁴

WPRyb pozostaje najsilniejszym unijnym narzędziem służącym odwróceniu tego trendu. Nadszedł czas, aby wywiązać się ze zobowiązań poprzez pełne i konsekwentne wdrażanie tej polityki. W innym przypadku może dojść do najpoważniejszych zagrożeń dla podstaw naszego życia, zdrowia i gospodarki.

Praktyka pokazuje: to działa. I jest potrzebne bardziej niż kiedykolwiek wcześniej

WPRyb okazała się skuteczna wszędzie tam, gdzie jest w pełni wdrażana, przynosząc realne, wymierne korzyści dla środowiska morskiego oraz dla społeczności, które są zależne od zdrowych stad ryb. Rybołówstwo pozostaje jednak zagrożone w miejscach o słabszym poziomie jej wdrażania.^{5,6}

W odniesieniu do Morza Bałtyckiego Komisja wyraziła się jasno: „nie dojdzie do odbudowy stad ryb, jeśli państwa członkowskie nie będą w pełni stosować i wdrażać unijnego prawodawstwa.”⁷

Cele WPRyb to zapewnienie długoterminowej stabilności rybołówstwa poprzez podejście oparte na ekosystemie i podejście ostrożnościowe, co w konsekwencji ma prowadzić do zabezpieczenia dostaw żywności, wspierania godziwych warunków życia rybaków przybrzeżnych oraz do wzmacniania długoterminowej odporności sektora rybackiego. Co najważniejsze, **cele społeczno-gospodarcze i środowiskowe WPRyb są wzajemnie zależne i wzajemnie się wzmacniają** – zdrowy ocean stanowi podstawę rentownych łowisk, a zrównoważone rybołówstwo ma zasadnicze znaczenie dla dobrobytu społeczności przybrzeżnych.

¹ BirdLife International Europe and Central Asia, ClientEarth, FishSec, Oceana, Our Fish, Seas At Risk i WWF. (2021). Wspólna polityka rybołówstwa: misja jeszcze nie zakończona. <https://seas-at-risk.org/publications/common-fisheries-policy-mission-not-yet-accomplished/>

² EEA. (2020). Marine Messages II, Wytyczanie kursu w kierunku czystych, zdrowych i produktywnych mórz poprzez wdrożenie podejścia opartego na ekosystemie, Raport EEA nr 17/2019. Raport Europejskiej Agencji Środowiska, Kopenhaga. <https://www.eea.europa.eu/publications/marine-messages-2/>

³ EEA. (2025). Środowisko i klimat Europy: Wiedza na rzecz odporności, dobrobytu i zrównoważonego rozwoju (Raport EEA nr 11/2025). <https://www.eea.europa.eu/en/europe-environment-2025/main-report>

⁴ Światowe Forum Ekonomiczne. (2025). Raport o globalnych zagrożeniach 2025 (wydanie 20.). <https://www.weforum.org/publications/global-risks-report-2025/digest/>

⁵ Komisja Europejska. (2023). Wspólna polityka rybołówstwa dziś i jutro: Pakt na rzecz rybołówstwa i oceanów w kierunku zrównoważonego, opartego na nauce, innowacyjnego i sprzyjającego włączeniu społecznemu zarządzania rybołówstwem (COM(2023) 103 final). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023DC0103>

⁶ Fundacja Pew Charitable Trusts. (2021). Wnioski z wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa UE: mieszane wyniki wskazują na kroki, które nadal należy podjąć, aby zmienić sytuację na lepsze w zakresie zarządzania. <https://www.pew.org/en/research-and-analysis/reports/2021/03/lessons-from-implementation-of-the-eus-common-fisheries-policy>

⁷ Komisja Europejska. (2024). Zrównoważone rybołówstwo w UE: stan obecny i kierunki na rok 2025 (COM(2024) 235 final). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52024DC0235>

Przyjęcie zrewidowanej WPRyb w 2013 r. stanowiło znaczący krok naprzód. Według sprawozdań Komisji duża część unijnej floty stała się bardziej rentowna, wzrosła wydajność pracy, a ponadto doszło do poprawy stanu szeregu stad ryb.⁸

Nie wszędzie jednak tak się działo. W wielu miejscach w wyniku opóźnień we wdrażaniu opóźniła się również poprawa sytuacji ekologicznej i społeczno-gospodarczej. Trendy na rynku pracy podkreślają ten niejednoznaczny obraz: średnie wynagrodzenia i wydajność wzrosły, ale liczba rybaków – szczególnie w segmencie rybołówstwa małej skali– spadła, co odzwierciedlone jest w trwającej konsolidacji

floty i obserwowanych negatywnych konsekwencjach dla społeczności przybrzeżnych.⁹

Należy to traktować jako dowód, że skuteczność rozporządzenia zależy od jego właściwego stosowania. Bardziej sprawiedliwy podział uprawnień do połowów (art. 17) oraz preferencyjny dostęp do wód przybrzeżnych dla floty małej skali to tylko dwa przykłady obecnych przepisów, które mogą pomóc w sprostaniu wyzwaniom, o ile będą w pełni egzekwowane. Obecnie priorytetem nie powinno być tworzenie nowych zasad, ale raczej zapewnienie skuteczności wdrażania istniejących przepisów, tak aby postęp przyniósł korzyści całemu sektorowi.

	Wskaźniki biologiczne*		Wskaźniki gospodarcze**			Wskaźniki społeczne**		
	Płn-wsch. Atlantyk (% stad będących przedmiotem przełowienia)	Morze Śródziemne (% stad będących przedmiotem przełowienia)	Zysk brutto (mln EUR)	Marża zysku netto (%)	Moc silnika (mln kW, bez Wielkiej Brytanii)	Liczba aktywnych jednostek (w tys. bez Wielkiej Brytanii) ***	Ekwiwalent pełnego etatu (w tys. bez Wielkiej Brytanii)	Średnia płaca przy pełnym etacie (w tys. EUR) ****
2013	40	70	1321	5	5.72	60.9	102.7	25.3
2023	22 (-45%)	51 (-27%)	1461 (+11%)	11 (+120%)	5.24 (-8%)	52.8 (-13%)	75.8 (-26%)	32.9 (+30%)

*Źródło: [STECF Adhoc 24-01](#). Stada ryb, dla których dostępne są punkty odniesienia FMSY. Ostatnim rokiem, dla którego dostępne są dane dotyczące Morza Śródziemnego, jest rok 2022.

**Źródło: [STECF 24-03 & 24-07](#). Wyniki ekonomiczne floty rybackiej UE (niektóre dane nie obejmują Grecji); dane za rok 2023 opierają się na prognozach ekonomicznych.

***STECF. (2023). Prellezo, R., E. Sabatella, J. Virtanen, M. Tardy Martorell i J. Guillen (red.), Roczny raport ekonomiczny dotyczący floty rybackiej UE za rok 2023 (STECF 23-07), Ispra, Włochy: Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF), s. 26–27 oraz załącznik z danymi; Paulrud, A., N. Carvalho, A. Borrello i A. Motova (red.) (2015), Roczny raport ekonomiczny za rok 2015 dotyczący floty rybackiej UE (STECF 15-07), Ispra, Włochy: Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF), s. 46–47, 49, 75, 80.

****Wynik ten nie pozwala na szczegółowe porównanie, ponieważ pomija różnice w wynagrodzeniach między załogami zajmującymi się przybrzeżnym rybołówstwem na małą skalę a tymi prowadzącymi połowy na dużą skalę, a także różnice w wynagrodzeniach między krajami UE, zwłaszcza między krajami północno- i południowoeuropejskimi.

⁸ Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF). (2024). Roczne sprawozdanie ekonomiczne dotyczące floty rybackiej UE za rok 2024 (STECF 24-03 i 24-07), PRELLEZO, R., SABATELLA, E.C., VIRTANEN, J., TARDY MARTORELL, M. i GUILLEN, J. (red.), Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2024, doi:10.2760/5037826, JRC139642.

⁹ Kuepper, B. (2025). Struktury władzy kształtujące rybołówstwo UE – Jak ekonomia polityczna faworyzuje rybołówstwo przemysłowe kosztem rybołówstwa na małą skalę o niewielkim wpływie na środowisko, Amsterdam, Holandia: Profundo, na zlecenie Seas At Risk, BUND, Ecologistas en Acción i Sciaena. <https://seas-at-risk.org/publications/study-power-structures-shaping-eu-fisheries-how-the-political-economy-favours-industrial-over-small-scale-low-impact-fishing/>

Wdrożenie WPRyb przyniesie realne korzyści, zaoszczędzi czas i pieniądze

Wdrożenie WPRyb w obecnym kształcie jest najskuteczniejszym, najprostszym i najbardziej efektywnym czasowo sposobem na osiągnięcie wymiernej poprawy zarządzania rybołówstwem i stanu mórz w perspektywie krótko- i średnioterminowej. Przy obecnym dążeniu instytucji europejskich do uproszczania przepisów, rozpoczynanie długiego i niepewnego procesu legislacyjnego w celu zreformowania rozporządzenia, które już obecnie jest skuteczne, gdyby tylko było prawidłowo stosowane, przyniosłoby efekt przeciwny do zamierzonego.

Ponowne otwarcie rozporządzenia w sprawie WPRyb przyniosłoby lata polaryzacji i paraliżu politycznego – i to w momencie, gdy zarządzanie rybołówstwem musi iść naprzód. Proces reformy rozciągnąłby się na wiele lat, a następnie kolejne lata trzeba by było poświęcić na wdrażanie nowych przepisów do systemów prawa krajowego. Podczas tego okresu brak egzekwowania przepisów groziłby paraliżem i pozostawiłby cały sektor w stanie prawnego i regulacyjnego zawieszenia.

Taka sytuacja zahamowałaby jakikolwiek postęp w czasie, kiedy pilnie potrzebne są

zdecydowane działania w celu rozwiązania potrójnego kryzysu naszej planety: utraty różnorodności biologicznej, zmiany klimatu i zanieczyszczenia środowiska, któremu towarzyszy pogarszanie się warunków społeczno-gospodarczych rybaków małej skali oraz społeczności przybrzeżnych. Koncentracja gospodarcza sektora oraz rosnący niedobór zasobów zagrażają ich przetrwaniu, zaś lata impasu legislacyjnego tylko pogorszyłyby tę sytuację

Wdrożenie unijnego prawa jest nie tylko obowiązkiem prawnym wynikającym z unijnych traktatów, ale jest też korzystne ekonomicznie i niezbędne dla zapewnienia konkurencyjnej i dobrze prosperującej UE. Pełne wdrożenie unijnych przepisów dotyczących ochrony środowiska (z wyłączeniem przepisów dotyczących rybołówstwa) mogłoby przynieść gospodarce unijnej oszczędności rzędu 180 mld euro rocznie w wyniku redukcji kosztów usług zdrowotnych i bezpośrednich kosztów środowiskowych. Brak wdrażania przepisów prowadzi do utraty korzyści względem jakości środowiska, zdrowia ludzkiego i gospodarki.¹⁰

¹⁰ Komisja Europejska. (2025). Przegląd wdrażania polityki środowiskowej 2025. Wdrażanie polityki środowiskowej na rzecz dobrobytu i bezpieczeństwa (COM(2025) 420 final).

Czego więc potrzeba? Zintegrowany zestaw narzędzi

1. Misja jest słuszna: cele WPRyb są nadal adekwatne

Osiągnięcie celów WPRyb ma fundamentalne znaczenie dla przetrwania naszego rybołówstwa. Są one w pełni zgodne z unijnymi zobowiązaniami w zakresie gospodarki, środowiska i kwestii społecznych oraz bezpośrednio odpowiadają na pilne wyzwania związane z oceanami. Możliwe jest też wzmocnienie szerszych ram politycznych funkcjonowania WPRyb poprzez instrumenty pomocnicze i narzędzia finansowe.

2. Intensyfikacja wdrażania i egzekwowania WPRyb oraz powiązanych polityk

Pilnie potrzebny jest jasny, konkretny plan wdrożeniowy zawierający mierzalne etapy, dedykowane zasoby i wzmocnioną odpowiedzialność – zgodnie z tym, co nakreślono np. w planie działania dotyczącym wdrożenia WPRyb.¹¹

Uproszczenie nie powinno służyć jako pretekst do osłabienia obecnych celów i zobowiązań środowiskowych. *Uproszczenie* można osiągnąć poprzez:

- a. spójne wdrażanie już uzgodnionych celów międzynarodowych i unijnych – od globalnych ram różnorodności biologicznej z 2022 r., przez traktat o pełnym morzu i porozumienie paryskie, po europejskie przepisy i strategie, takie jak rozporządzenie w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych, zmienione rozporządzenie w sprawie kontroli rybołówstwa, ramowa dyrektywa w sprawie strategii morskiej oraz strategie dotyczące różnorodności biologicznej i adaptacji do zmian klimatu.
- b. niezawodne ramy egzekwowania przepisów, zgodnie z planem działania na rzecz wdrożenia WPRyb.

Dla zapewnienia zgodności z WPRyb do dyspozycji są dwa kluczowe instrumenty:

- a. Niedawno zmienione **unijne rozporządzenie w sprawie kontroli rybołówstwa**, przyjęte pod koniec 2023 r., mające na celu, między innymi, ułatwienie wdrażania WPRyb, złagodzenie zbędnych obciążeń administracyjnych oraz promowanie równych warunków działania we wszystkich państwach członkowskich.

Aby osiągnąć te cele, rozporządzenie wprowadza narzędzia cyfrowe usprawniające procedury kontrolne i ułatwiające podmiotom gospodarczym wypełnianie obowiązków sprawozdawczych. Na przykład wymóg prowadzenia elektronicznych dzienników połowowych, stosowania urządzeń lokalizujących oraz zdalnego elektronicznego monitoringu nie tylko pozwoli zaoszczędzić

¹¹ ClientEarth. (2024). Wspólna polityka rybołówstwa – ocena: odpowiedź na wezwanie do przedstawienia dowodów. https://www.clientearth.org/media/xtaigq43/clientearth_cfp-evaluation-response_september-2024.pdf

czas, ale także poprawi identyfikowalność i zwiększy możliwości egzekwowania przepisów w całej UE.

Poprzez ograniczenie procesów manualnych i umożliwienie inteligentniejszych, zharmonizowanych kontroli, reforma ta wspiera bardziej przejrzyste łańcuchy dostaw produktów rybnych oraz bardziej sprawiedliwe traktowanie podmiotów gospodarczych. Większość przepisów będzie wprowadzana stopniowo w latach 2026–2030, co zapewni możliwe do opanowania i skoordynowane wdrażanie w państwach członkowskich. Ta aktualizacja w zakresie regulacji oferuje decydentom praktyczną ścieżkę do zmniejszenia obciążeń, poprawy zgodności z przepisami oraz modernizacji zarządzania rybołówstwem w całej UE.

- b. Egzekwowanie **rozporządzenia UE w sprawie zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom** w połączeniu z rozporządzeniem w sprawie kontroli rybołówstwa ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia, aby import produktów rybołówstwa z państw trzecich wprowadzanych na unijny rynek podlegał tym samym kontrolom i spełniał te same wymagania, którym podlega unijna flota. Dla ochrony unijnego sektora rybołówstwa przed nieuczciwą konkurencją konieczne są jednolite i rygorystyczne kontrole importu, w szczególności poprzez zwiększoną identyfikowalność produktów przetworzonych i konserwowanych oraz ściślejszą weryfikację świadectw połowowych, zwłaszcza z krajów wysokiego ryzyka lub krajów, które otrzymały żółtą kartkę. Unia Europejska jest jednym z największych rynków produktów rybołówstwa na świecie, a ponad 70% produktów pochodzenia morskiego spożywanych w UE jest importowana. Import może pochodzić z krajów o niższych standardach środowiskowych, społecznych i pracy, co podważa konkurencyjność unijnego rybołówstwa i zwiększa ryzyko niezrównoważonego pozyskiwania, w tym nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz naruszeń praw pracowniczych.

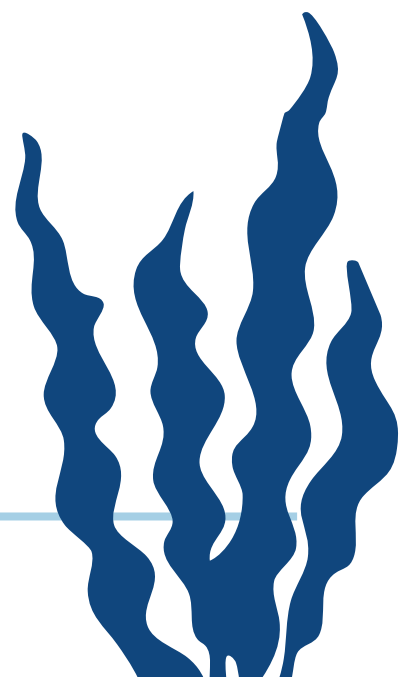
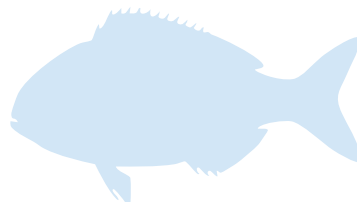
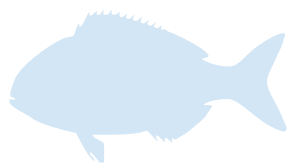
3. Budowanie synergii i czerpanie korzyści z obecnych rozwiązań prawnych – od unijnej ustawy o oceanach (ang. Ocean Act), przez wspólną organizację rynków, po wieloletnie ramy finansowe

Nowe przepisy są już uchwalone lub są w drodze. Koncentrując wysiłki na skutecznym wdrażaniu i ukierunkowanym doskonaleniu instrumentów wspierających, decydenci mogą realnie zmienić sytuację „pod wodą”:

- a. **Przygotowana unijna ustawa o oceanach może wzmocnić spójność** unijnej polityki morskiej, wspierając wdrażanie ekosystemowego podejścia do zarządzania rybołówstwem, ochronę i odbudowę środowiska morskiego – zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym – poprzez unijną dyplomację morską oraz zrównoważone zarządzanie unijną flotą połowiającą na unijnych i światowych wodach. Traktat o pełnym morzu powinien również wspierać przejście sektora rybołówstwa w kierunku bardziej zrównoważonych

praktyk połowowych w perspektywie długoterminowej, uwzględniając zarządzanie stadami ryb, a także wymiar gospodarczy i społeczny.

- b. Ocena i ewentualna zmiana wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury (WOR) może pomóc w poprawie konkurencyjności unijnego sektora rybołówstwa** poprzez promowanie uczciwej konkurencji i równych warunków dla wszystkich produktów wprowadzanych na rynek w ramach tej organizacji. Może ona również poprawić przejrzystość rynku i zapewnić konsumentom dokładne informacje o produktach – a ostatecznie zwiększyć popyt konsumentów na produkty unijne pozyskiwane w odpowiedzialny sposób.
- c. Zmiana wieloletnich ram finansowych może pomóc w korekcie braku równowagi strukturalnej w sektorze,** a także wesprzeć dywersyfikację i odporność społeczności rybackich. Musi ona ukierunkować przyszłe inwestycje na cele związane z klimatem i różnorodnością biologiczną oraz wyeliminować szkodliwe dotacje. Państwa członkowskie powinny również w pełni wykorzystać dostępne fundusze unijne do wspierania zrównoważonych dostaw produktów pochodzenia morskiego dla unijnych konsumentów. Wsparcie takie powinno polegać na inwestowaniu w odbudowę stad ryb, lepszy marketing produktów rybołówstwa w celu zachęcania do zróżnicowanej i zrównoważonej konsumpcji unijnych produktów morskich (w tym gatunków, które są łatwo dostępne, ale mniej poszukiwane), we wdrażanie opłacalnych technologii monitorowania i kontroli rybołówstwa oraz podnoszenie świadomości społecznej na temat korzyści zdrowotnych i środowiskowych wynikających ze spożywania unijnych produktów pochodzenia morskiego pozyskanych w odpowiedzialny sposób.

Dane kontaktowe

AKTI Project and Research Centre: Xenia I. Loizidou, Chairperson, xenia@isotech.com.cy

Baltic Salmon Fund & Östersjölaxälvar i samverkan: Thomas Johansson, Secretary General & Chairman, thomas@balticsalmonfund.com

BalticWaters: Amanda Öberg, Fisheries Policy Analyst, Amanda.oberg@balticwaters.org

BirdLife Europe: Cyrielle Goldberg, Marine Policy Officer, cyrielle.goldberg@birdlife.org

BLOOM: Alessandro Manzotti, Advocacy Officer, alessandromanzotti@bloomassociation.org

Blue Marine Foundation: Elisabeth Druel, EU Project Manager, elisabeth@bluemarinefoundation.com

Blue Ventures: Elsa Pullman, Senior European Campaigns Advisor, elsa.pullman@blueventures.org

BUND: Valeska Diemel, Fisheries Policy Officer, Valeska.diemel@bund.net

ClientEarth: Bellinda Bartolucci, Senior Legal Expert, Marine Ecosystems, bbartolucci@clientearth.org

Coalition Clean Baltic: Aimi Hamberg, Marine Policy Officer, aimi.hamberg@ccb.se

Deutsche Stiftung Meeresschutz (DSM): Iris Ziegler, Head of Fisheries Policies and Ocean Advocacy, iris.ziegler@stiftung-meeresschutz.org

Deutsche Umwelthilfe (DUH): Lioba Schwarzer, Team Lead Oceans, schwarzer@duh.de

Ecologistas en Acción: Cecilia del Castillo, Fisheries Policy Officer, pesca@ecologistaenaccion.org

Enalia Physis Environmental Research Centre: Marios Papageorgiou, Executive Director, m.papageorgiou@enaliaphysis.org.cy

Environmental Justice Foundation: Sean Parramore, Senior EU Advocacy Officer, sean.parramore@ejfoundation.org

FishSec: Cathrine Pedersen Schirmer, Senior Fisheries Policy Officer, cathrine@fishsec.org

MedReAct: Domitilla Senni, Executive Director, domitilla.senni@medreact.org

Natur och Miljö: Jonas Heikkilä, Acting Operations Manager, jonas.heikkila@naturochmiljo.fi

North Sea Foundation: Merel den Held, Project Lead Nature & Sustainable Fisheries, m.denheld@noordzee.nl

The Nature Conservancy: Grace Howe, Senior Associate, Fisheries Policy, Grace.Howe@TNC.org

Oceana: Arielle Sutherland-Sherriff, Policy Advisor, asutherland@oceana.org

Pasaules Dabas Fonds: Magda Jentgena, Baltic Sea and Freshwater Programme Manager, mjentgena@pdf.lv

Sciaena: Gonçalo Carvalho, Executive Coordinator, gcarvalho@sciaena.org

Seas At Risk: Bruno Nicostrate, Senior Fisheries Policy Officer, bnicostrate@seas-at-risk.org

Seastemik: Esther Dufaure & Maxime de Lisle, co-founders, co-General Directors and co-Director general, esther@seastemik.org & maxime@seastemik.org

SharkProject: Niclas Müller, International Cooperation, n.mueller@sharkproject.org

Suomen luonnonsuojeluliitto (Finnish Association for Nature Conservation): Tapani Veistola, Executive Director, tapani.veistola@sll.fi

Terra Cypria – The Cyprus Conservation Foundation: Klitos Papastylianou, Head of Environmental Policy, kpapastylianou@terracypria.org

The Sustainable Water Network (SWAN): Emma Armshaw, Marine and Coastal Policy Officer, earmshaw@swanireland.ie

Whales and Dolphin Conservation (WDC): Marine Perrin, Public Affairs Advisor, marine.perrin@whales.org

WWF European Policy Office: Laure Guillevic, Ocean Policy Officer, lguillevic@wwf.eu